

עת"א 45971/02/14 - היועץ המשפטי לממשלה נגד ועדת השחרורים, נאדר עיסא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 45971-02-14 היועץ המשפטי
לממשלה נ' עיסא
לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט יעקב שפסר
כב' השופט צבי ויצמן

העותר
נגד
המשיבים
היועץ המשפטי לממשלה
1. ועדת השחרורים 2. נאדר עיסא

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד רותם עמית המשיב 2 ובא כוחו עו"ד מחמוד נעאמנה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב מרצה עונש מאסר רביעי למשך 10 חודשים ו-7 ימים בגין נהיגה באופנוע ובזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא תעודת ביטוח והעותר מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 17.2.14 לשחרר אותו על תנאי בתנאים המפורטים בסיפא ההחלטה, לרבות קיום תוכנית טיפולית של גב' לובלסקי ומעצר בית לילי.

העותר טוען בכתב העתירה כי הוועדה שגתה כאשר לא התחשבה במסוכנותו של המשיב כפי שעולה מנהיגתו בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה ומעברו התעבורתי וכן מהעובדה ששחרר על תנאי ממאסר קודם בשנת 2009 בגין עבירות דומות וחזר לסורו.

כמו כן, טוען העותר כי הוועדה לא התחשבה במידה הראויה בעובדה שהמשיב לא עבר תהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר ונמצא לא מתאים לתוכנית רש"א בשל יתרת מאסרו הקצרה.

העותר טוען כי מדובר באסיר רצידיביסט שמסוכן לציבור שביצע את העבירות נושא מאסרו כאשר ריצה עבודות שירות

עמוד 1

בגין עבירות מרמה.

באשר לתוכנית הטיפולית שהציג המשיב בפני הוועדה ואשר צורפה כנספח יא' לעתירה, טוען העותר כי המשיב מסר נתונים שונים לגורמי הטיפול בשב"ס, לרבות לרש"א, ולגב' לובלסקי, בכל הקשור לתוכניות תעסוקתו לאחר שחרורו המוקדם וגב' לובלסקי לא הסבירה בתוכנית הטיפולית כיצד הגיעה למסקנה לפיה המשיב חסר נורמות עברייניות לאור עברו הפלילי והתעבורתי.

ב"כ המשיב תומך בהחלטת הוועדה, שניתנה בדעת רוב של יו"ר הוועדה וחברת הוועדה, וטוען כי רש"א לא הסכימה לקבל את המשיב לתוכנית טיפולית לאחר שחרורו המוקדם רק בשל מאסרו הקצר וחלף זמן מאז שחרורו המוקדם בשנת 2009 ועד לביצוע העבירות נושא גזר-הדין.

לטענת ב"כ המשיב, כפי שקבעה דעת הרוב בוועדה, יש בתוכנית הטיפולית של גב' לובלסקי כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב, גם אם הוא מסוכן לשלום הציבור.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה, שניתנה כאמור בדעת רוב, מעלה כי הנימוק העיקרי לקבלת בקשת המשיב לשחרור על תנאי הוא מודעותו של המשיב לדפוסיו הבעייתיים והמוטיבציה שהוא מגלה לערוך שינוי באורחות חייו.

הוועדה קבעה כי יש בתוכנית השיקום של גב' לובלסקי ובתוכנית העבודה שתבוצע על ידי המשיב במהלך שחרורו המוקדם כדי לאיין, אם לא להפחית, את מידת מסוכנותו.

דעת המיעוט של חברת הוועדה סברה כי המשיב מתייחס לשיקומו בהתאם לנסיבות הקיימות ולא בראיה של שיקום ממשי לקראת העתיד וקיים ספק אם יהיה מסוגל לעמוד בהבטחתו שלא לחזור ולנהוג ללא רישיון ובזמן פסילה גם בתנאי התוכנית הטיפולית שכן הוא בעל הרישיון היחיד במשפחתו ומתכוון לעבוד בעבודה הטעונה בנסיעות.

כן קבעה דעת המיעוט שהמשיב מסוכן לשלומו של הציבור מאחר והוא ביצע את העבירות נושא מאסרו בזמן ביצוע עבודות שירות ומעל באמון שניתן בו בעבר כאשר שוחרר על תנאי ממאסר בגין עבירות דומות.

לאחר שעיינו בהחלטת הוועדה נושא העתירה ובמסמכים שהיו בפניה, לרבות בדו"ח גורמי הטיפול במשיב במהלך מאסרו, בעברו התעבורתי של המשיב ובתוכנית הטיפולית של גב' לובלסקי, הגענו למסקנה כי אין בתוכנית הטיפולית כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב למשתמשים בדרך כאשר הוא נוהג, ולו באופן נוע, ללא רישיון נהיגה ותעודת ביטוח ובזמן פסילה.

מדו"ח גורמי הטיפול מיום 11.12.13 עולה כי המשיב מגלה מודעות ראשונית בלבד לדפוסיו העברייניים ומשכך, כאשר לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו, גם אם בשל יתרת המאסר הקצרה, לא ניתן לומר כי התוכנית הטיפולית של גב' לובלסקי יש בה כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

מסוכנות המשיב נלמדת לא רק מהעובדה שהוא ביצע את העבירות נושא מאסרו כאשר היה במהלך ביצוע עבודות שירות בגין עבירות מרמה אלא גם על ידי עברו התעבורתי כפי שבא לידי ביטוי בגיליון ההרשעות הקודמות שצורף כנספח ז' לעתירה, ממנו עולה כי לחובת המשיב עבירות בטיחותיות כמו נהיגה במהירות מופרזת במספר הזדמנויות, נהיגה כשברמזור אור אדום ונהיגה בזמן פסילה.

יש באמור לעיל כדי לגרום לנו לקבוע שהחלטת הוועדה נושא העתירה, שהתקבלה בדעת רוב, חורגת ממתחם הסבירות ולא לקחה בחשבון במידה הראויה את הסיכון שיש בשחרורו המוקדם של המשיב, ולו בתנאי התוכנית הטיפולית של גב' לובלסקי.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת הוועדה מיום 17.2.14 שהורתה על שחרורו המוקדם של המשיב.

**ניתן והודע היום ט"ז אדר
ב תשע"ד, 18/03/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב 2.
אברהם טל, סג"נ
אב"ד**

צבי ויצמן, שופט

יעקב שפסר, שופט